

ὄτε ἀπέθανεν ὁ Ἀραγῶ, μοι εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν·
«Θὰ ἐκέρδαινε βεβαίως πολλά χρήματα· ἡ ἀ-
στρονομία εἶνε ἐπικερδεστάτη.»

Πολλάκις ἐγέλασα ἀναπολῶν τί θὰ ἐγίνοντο
εἰς τὴν Ἀμερικὴν οἱ καλλιτέχναι, οἱ ἐπιστήμο-
νες καὶ οἱ φιλολόγοι τῶν Παρισίων.

Πρό τινος ἐγράφη περιεργότατον βιβλίον, ἡ
βιογραφία τῶν ἐν Ἀμερικῇ πλουσίων ἐμπόρων,
περιλαμβάνον λεπτομερεστάτας ἱστορικές εἰδή-
σεις περὶ τῆς περιουσίας ἐκάστου αὐτῶν. Οὔτε ὁ
Δουμᾶ, οὔτε ὁ Σύν, οὔτε ὁ Οὐγγῶ, οὔτε ὁ Λα-
μαρτίν, οὔτε ὁ Σαικισπὴρ, οὔτε ὁ Βολταίρ, οὔτε ὁ
Γκαίτ, οὔτε ὁ Σίλλερ, οὔτε ὁ Τάσσο, οὔτε ὁ
Βιργίλιος, οὔτε (ὁ Θεὸς νὰ μὲ συγχωρήσῃ) αὐ-
τὸς ὁ Πῶλ δὲ Κόκ, ἔχει τὴν δύνάμιν νὰ μα-
γεύσῃ τοὺς Ἀμερικανούς ὅσον ἡ ἱστορία τῶν
πλουσίων. Βιβλίον περιγράφον πῶς ὁ περίφημος
κεφαλαίουχος Ζὼν ἤρχισε τὸν βίον του, πρῶτον
μὲν σύρων κάρρον, ἔπειτα πωλῶν μῆλα, ἔπειτα
κρόμμυα καὶ πράσα, ἔπειτα παστὰ, ἔπειτα ξύ-
λα, ἔπειτα βαμβάκια, ἔπειτα ἄλευρα· ὅτι μετὰ
ταῦτα ἔστειλε πλοῖα μὲ πυρίτιδα εἰς τὴν Ἀ-
φρικὴν, μὲ σπάθας καὶ πυροβόλα εἰς ἄλλον τό-
πον ὅπως προστατευθῶσιν ἢ ὅπως καταπολε-
μηθῶσι τὰ καθεστῶτα, ὅτι κατεσκεύασεν ἀ-
τμόπλοια, ἐχάραξε δρόμους, ἤνοιξεν ἐκκλησίας
δι' ὅλας τὰς θρησκείας, ἀρχαίας ἢ νεωτέρας ἀ-
διάφορον, ὅτι ἐπώλησε μαύρους εἰς τὴν μεσημ-
βρινὴν καὶ ἐκήρυξε τὴν κατάργησιν τῆς δου-
λείας εἰς τὴν βύρειον Ἀμερικὴν· ὅτι ἔχει πλοῖα
εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας καὶ καταστήματα εἰς
ὅλους τοὺς λιμένας· τοιοῦτο, λέγω, βιβλίον εἶνε
πρὸς τὸν Ἀμερικανὸν ἀναγνώστην τὸ διδακτι-
κώτατον καὶ ἐπαγωγώτατον τῶν συγγραμμά-
των. Κατ' ἐμὲ δὲ ἐν μόνον πόνημα δύναιται νὰ
διαγωνισθῇ πρὸς τὸ θέλημα τῆς «Ἀρχῆς τῶν
ἐν Ἀμερικῇ περιουσιῶν», ἡ ἱστορία τῶν πτω-
χεύσεων, περιέχουσα καὶ ὁδηγίας περὶ τοῦ τρό-
που τῆς χρήσεως αὐτῶν. Οἱ μὲν θ' ἀναγινώσκω-
σι τὴν ἱστορίαν ταύτην ὅπως φυλάσσονται ἀπὸ
τῶν χρεωκόπων, οἱ δὲ ὅπως χρεωκοπήσωσιν· ὁ-
πωςδὴποτε πάντες θ' ἀναγινώσκωσιν αὐτήν.

OSCAR COMETANT.

Ο ΕΝΔΟΞΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ

Ἐποθέτω ὅτι ἔχετε ἀδελφὸν ὀνομαστὸν διὰ
τὰς ἀρετάς, τὰ προτερήματά του ἢ δι' ἄλλο
πλεονέκτημα τὸ ὁποῖον οὐδεὶς γνωρίζει ποῖον
εἶνε, καθὼς πολλάκις συμβαίνει.

Ὁ ἀδελφός σας οὗτος ὀνομάζεται Φραγκῆσκος
Ταρτεπιών.

Ἐμεῖς ὀνομάζεσθε Ἀλφρέδος ἢ Ἐδγάρδος
Ταρτεπιών.

Παρουσιάζεσθε ἄνευ τοῦ ἀδελφοῦ σας εἰς τινα
οἰκίαν· ὁ ὑπηρέτης ἀναγγέλλει: «Ὁ κύριος
Ταρτεπιών.» Εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο τοῦ Ταρτε-
πιών, τὸ κεκτημένον εὐρωπαϊκὴν φήμην, ἄπαν-

τες οἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ στρέφουσι πρὸς τὴν θύ-
ραν, ὁ πρὸ μικροῦ ἀρχίσας τετράχορος σταματᾷ
καὶ εἰς ψυττροφος χορευτῆς χάνει τὸν χρόνον.
Πάντες ψιθυρίζουσι τὸ ὄνομα Ταρτεπιών.

— Μπα! ὁ Ταρτεπιών! πῶς, εἶνε ὁ Ταρτε-
πιών; Μπα! ὁ κύριος Ταρτεπιών ἐδῶ;

Αἱ κυρίαί ρίπτουσι κρύφιον βλέμμα ἐπὶ τοῦ
κατόπτρου.

Ἄλλὰ κύριός τις λέγει:

— Αὐτὸς δὲν εἶνε ὁ Ταρτεπιών, τὸν κύριον
Ταρτεπιών τὸν γνωρίζω πολὺ καλὰ ἐγώ, προ-
χθὲς ἀκόμη ἐγευματίσα μαζύ του.

— Ἐν τούτοις ἀνήγγειλαν τὸν κύριον Ταρ-
τεπιών.

— Ναί, ἀλλ' εἶνε ὁ ἀδελφός του.

— Ἄ! ὁ ἀδελφός του!

— Δὲν εἶνε τίποτε, εἶνε ὁ ἀδελφός του.

Καὶ πάντες εἶνε ἤδη κακῶς διατεθειμένοι
πρὸς ὑμᾶς ὡς νὰ τοὺς ἠπατήσατε, καὶ ἀσμέ-
νως ἤθελον σᾶς συριξεί.

Ἀποῦ συνέλθετε ὀλίγον ἐκ τῆς παραχῆς σας,
προσκαλεῖτε κυρίαν τινὰ νὰ χορεύσητε· χορεύ-
τε ὅσον δύνασθε καλλίτερα· ἀλλ' αὕτη σᾶς λέ-
γει:

— Ὁ ἀδελφός σας βεβαίως δὲν χορεύει.

— Ὅχι, κυρία μου.

— Ἦμην βεβαία περὶ τούτου· οἱ σπουδαῖοι
ἄνθρωποι δὲν ἀγαπῶσι τὸν χορὸν. Ἡ φράσις
αὕτη ἐξάπτει τὴν φιλοτιμίαν σας, δεικνύσθε
εὐφύστερος τοῦ συνήθους, εὐρίσκετε ἀνὰ πᾶσαν
στιγμὴν εὐφυσιολογίας, τὰς λέγετε χωρὶς νὰ γε-
λάτε πολὺ ὁ ἴδιος καὶ τέλος νομίζετε ὅτι ἐπα-
νεκτήσατε τὴν πρέπουσαν ὑμῶν θέσιν καὶ ὑπό-
ληψιν, ὅτε ἡ οἰκοδέσποινα σᾶς πλησιάζει καὶ
σᾶς λέγει:

— Ἄ! κύριε, ὁ κύριος ἀδελφός σας ἔχει
πολὺ πνεῦμα. Δὲν ἠδυνήθη νὰ ἔλθῃ ἀπόψε;

— Ὅχι, κυρία μου.

— Ἐννοῶ, αἱ στιγμαὶ του εἶνε πολὺτιμοί, δὲν
ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ νὰ πλῆξῃ ἐδῶ.

— Καὶ ἐγὼ λοιπὸν; σκέπτεσθε τότε ὑμεῖς
καὶ αἱ ἐδικαί μου λοιπὸν στιγμαὶ δὲν εἶνε πολ-
λύτιμοι; Ὅτι ἠδύνατο νὰ προξενήσῃ εἰς τὸν ἀ-
δελφόν μου ἀνίαν εἶνε λοιπὸν διασκεδαστικὸν
δι' ἐμέ;

Ἀμβάνετε ὄχημα. * * * Ὁ ἀμαξηλάτης σᾶς ζη-
τεῖ ἀνωτέραν τῆς συνήθους πληρωμὴν, ἀρνεῖσθε
καὶ αὐτὸς σᾶς ὑβρίζει. Ἀναφέρεσθε εἰς τὴν ἀ-
στυνομίαν. Ὁ ἀστυνόμος ἐρωτᾷ τὸ ὄνομα τοῦ
ἐνάγοντος.

— Ταρτεπιών, ἀπαντᾶτε.

— Ἄ! ἄ! ὁ μέγας Ταρτεπιών! λάβετε τὸν
κόπον...

Καὶ σᾶς δίδει κάθισμα.

— Ὅχι, ἐκεῖνος, κύριε, ἀλλ' ὁ ἀδελφός του.

— Ἄ! πολὺ καλὰ!

Καί σύρει ὀπίσω τὸ κάθισμα.

— Κύριε, λέγετε εἰς τὸν ἀστυνόμον, δὲν ἤλθον ἐδῶ διὰ τὰς πέντε δραχμάς, τὰς ὁποίας παρανόμως μοι ζητεῖ ὁ ἀμαξηλάτης, ἀλλὰ διότι πρέπει τέλος πάντων νὰ τιμωρηθῶσιν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι! θέλει νὰ μὲ κλέψῃ πέντε δραχμάς.

— Ἄ! κύριε, ἀπαντᾷ ὁ ἀστυνόμος, δὲν ἀξίζει διὰ πέντε δραχμάς νὰ διασύρετε τὸ ὠραῖον ὄνομα τὸ ὁποῖον φέρετε· δώσατε τὰς πέντε δραχμάς καὶ ἄς μὴ γείνη πλέον λόγος περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως.

*

*

*

Ἡμέραν τινὰ ὁ κύριος ἀδελφός σας καταξιοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν σας.

— Ἄ! ἤλθες, τῷ λέγετε.

— Μάλιστα, κύριε.

— Ἄ! κύριε... τί σημαίνει τὸ κύριε τοῦτο.

— Σημαίνει ὅτι μὲ ἀτιμάζετε.

— Ἐγώ;

— Μάλιστα, σεῖς... Ἔχετε σχέσεις μὲ...

— Ναι, τὸ ὁμολογῶ.

— Σὰς εἶδεν ὁλος ὁ κόσμος.

— Δὲν ἐκρυπτόμην.

— Καὶ εἰς τὰ χεῖλη ὄλων ἤρχετο τὸ ὄνομά σας, τὸ ὄνομά μου.

— Ἄ!

— Φρονεῖς ὅτι τοῦτο μοι εἶνε εὐχάριστον;

— Ἄλλα, ἀδελφέ μου, τοῦτο εἶνε πολὺ εὐχάριστον εἰς ἐμέ.

— Μὴ χορατεύωμεν. Ὅταν τις φέρῃ ὄνομα ἐντιμον, ὀφείλει νὰ τὸ σέβεται. Δὲν πρέπει πλέον...

— Ἐτρελλάθης;

— Τότε θὰ μὲ ὑποχρεώσετε ἐὰν δὲν πατήσετε πλέον εἰς τὴν οἰκίαν μου.

*

*

Ἄλλην τινὰ ἡμέραν ἐπανέρχεται ὁ ἀδελφός σας.

— Ἐμαθον ὠραῖα νέα. Σκοπεύετε νὰ γίνετε πιλοπῶλης.

— Μὰ τὴν πίστιν μου, ἀδελφέ μου, εἶνε τὸ μόνον μου καταφύγιον. Ἡ οἰκογένειά μας ἐδάπησεν ὅλην τὴν περιουσίαν της διὰ σέ' ἐμὲ οὐδεὶς συνέδραμε' θὰ δοκιμάσω λοιπὸν τὴν τύχην μου εἰς τὸ ἐμπόριον.

— Αἴσχος!

— Αἴσχος μᾶλλον εἶνε νὰ πεινῶ! Ἐὰν θέλῃς νὰ μὲ δώσῃς χρήματα, δὲν γίνομαι πιλοπῶλης.

— Δὲν ἔχω.

— Τότε λοιπὸν, ἄφες με νὰ κερδήσω μόνος μου, ἢ μᾶλλον βοήθησέ με. Ἐὰν θέλῃς, δύνασαι νὰ μὲ κάμῃς πλούσιον, συνιστῶν με εἰς τὸν Κ^ο.

— Οὐδέποτε θὰ ὁμολογήσω ὅτι ἔχω ἀδελφόν, ἀδελφὸν φέροντα τὸ αὐτὸ μὲ ἐμὲ ὄνομα, ἀδελφὸν πιλοπῶλην, οὐδέποτε!

*

*

Τὸ ὄνομα τοῦτο, τὸ τρομερὸν τοῦτο ὄνομα,

τὸ ὀφείλον ἴσως τὴν ἐπισημότητα οὐχὶ εἰς τὴν ἱκανότητα ἀλλὰ τὴν ραδιουργίαν, εἶνε διὰ σέ ὁ χιτῶν τοῦ Νήσσου· ὁμοιάζει ἔνδυμα τὸ ὁποῖον σοὶ ἐδάνεισε φίλος σου, ὅστις ἔρχεται κατόπιν σου λέγων ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν:

— Πρόσεξε, θὰ χύσῃς τὸ ποῦντσι ἐπάνω εἰς τὸ φόρεμά μου. Μὴ σηκῶνῃς τόσον ὕψηλὰ τοὺς βραχίονας, θὰ ξεσχίσης τὰς ραφὰς τῆς μασχάλης τοῦ φορέματος. Σὲ εἶπα νὰ μὴ κομβώσῃς τὸ φόρεμά μου, διότι θὰ χάσῃ τὸ σχῆμά του. Μὴ θέτῃς τὰς χεῖρας εἰς τὰ θυλάκια. Πρόσεχε τὰ κομβία, καὶ μὴ λησμονήσῃς νὰ πάρῃς ὄχημα ἐπιστρέφων, διότι βρέχει καὶ θὰ καταστραφῇ τὸ φόρεμά μου.

Ἐπὶ τέλους λέγεις εἰς τὸν φίλον σου:

— Πάρε τὸ φόρεμά σου καὶ πήγαινε εἰς τὸ καλόν.

— Ὅμοίως, ἐπὶ τέλους, λέγετε εἰς τὸν ἔνδοξον ἀδελφόν σας:

— Τρισέβδοξέ μου ἀδελφὲ, φοβερὰ μ' ἐξάλισες μὲ τὸ ὄνομά σου τοῦ Ταρτεπιῶν. Εἰς τὸ ἐξῆς ἔσο σὺ μόνος Ταρτεπιῶν· σὺ μόνον φέρε τὸ ὄνομα τοῦτο, ὅπερ κατέστη πολὺ βαρὺ δι' ἐμέ. Ἐγὼ παύω νὰ ὀνομάζωμαι τοῦ λοιποῦ Ταρτεπιῶν, ἀλλὰ θὰ δύναμαι νὰ κάμω ὅ,τι θέλω. Ἐγὼ θὰ ὀνομάζωμαι τοῦ λοιποῦ Ταρτεπιου— τὸ Υ μοὶ ἀποδίδει τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν εὐτυχίαν. Ἐξ ἡμῶν δὲ θέλουσι ἐξέλθει δύο διακεκριμένα ἀπ' ἀλλήλων γένη. Οἱ Ταρτεπιῶν, τῶν ὁποίων θὰ ἦσαι σὺ ὁ γεννάρχης, καὶ οἱ Ταρτεπιου, τῶν ὁποίων ἐγὼ θὰ ἦμαι ἡ ἀρχή. Καὶ ἂν μετὰ πέντε χιλιάδας ἔτη, τὰ δύο ταῦτα γένη, ἐχθρὰ γενόμενα, συσπαράσσωνται, ἐὰν οἱ ἔκγονοι ἡμῶν ἐπιλαθόμενοι ὅτι εἶνε ἐξάδελφοι, ἐπιχειρήσωσι νὰ φάγωσιν ἀλλήλους μὲ διάφορον ἄρτυμα, ἢ ἀμαρτία ἐπὶ σέ' *vade retro*, Ταρτεπιῶν: Ὁ Ταρτεπιου οὐδὲν πλέον ἔχει κοινὸν μετὰ σοῦ.

[Alphonse Karr].

**

ΚΛΕΠΤΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ

Ἐν τινι γαλλικῇ ἐφημερίδι ἐδημοσιεύθη πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τοῦ Βίκτωρος Οὐγκῶ (Hugo) ἡ ἐπομένη περίεργος σημείωσις:

Κατάλογος ἀνθρώπων πάσης τάξεως, οἵτινες μοὶ κάμουν ἢ μοὶ ἔχουσι κάμει τὴν τιμὴν νὰ οἰκειοποιῶνται τὸ ὄνομά μου.

1.—*Βιλέριος* Hugoί, ναυτικός. Δὲν ὑπογράφεται δι' ὀλοκλήρου τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ *Βιλέριος*, ἀλλὰ γράφει μόνον Β. Τὸ t, κατὰ γεγραμμένον, ἐξαφανίζεται ἐπίτηδες ἀπὸ τὰ ἄνηθ τῆς καλλιγραφίας, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ὑπογραφή αὐτοῦ ἀναγινώσκεται Β. Hugo.

Τὸ λάθος τοῦτο μοὶ ἐκόστισέ ποτε 4500 φράγκα.

2.—Ἡ δεσποσύνη *Ἰωσηφίνα* Hugo, θυγάτηρ θυρωροῦ, ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου Ἀγίου Ἀντωνίου, ὑπὸ τὸ ὄνομα *Βικτωρία*